

حرکت از برنامه‌های ترجمه به سمت پروژه‌های آموزشی:

مطالعه موردی انتشارات فرانکلین در ایران^۱

فرزانه فرhzad^۲ و ابوالفضل سنجرانی^۳

چکیده

مقاله حاضر یک مطالعه خردتاریخی آرشیوی از فعالیت‌های انتشارات فرانکلین از سال تاسیس آن ۱۳۳۳، تا پایان فعالیت آن، در سال ۱۳۵۵ است. با بررسی آرشیوها، هدف این مطالعه نشان دادن تصویری دقیق از فعالیت‌های انتشارات فرانکلین در ایران بود. برای این منظور، ابتدا، چهار مجموعه از اطلاعات بایگانی مربوط به انتشارات فرانکلین به‌طور کامل مورد بررسی قرار گرفت. در پژوهش حاضر، آرشیو سازمان اسناد ملی ایران، مدیریت مرکز اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی، آرشیو دانشگاه پرینستون، مؤسسه علمی فرهنگی و کتابخانه کنگره آمریکا برای یافتن منابع اولیه تاحدامکان درمورد انتشارات فرانکلین مورد بررسی قرار گرفتند. گزارش‌های سالانه فرانکلین، مکاتبات انتشارات فرانکلین با سازمان‌های وابسته، یادداشت‌های دست‌نویس مترجمان، و یادداشت‌های دست‌نویس ویراستاران به عنوان منابع اولیه مورد استفاده قرار گرفتند. کتاب‌ها و اسناد مربوط به انتشارات فرانکلین و مترجمان و ویراستاران آن نیز به‌دقت مورد بررسی قرار گرفت. سپس اطلاعات اصلی مربوط به این مطالعه استخراج شد. فعالیت‌های انتشارات فرانکلین منجر به معرفی و تبلیغ ادبیات آمریکایی و ارتقای صنعت نشر بومی از طریق اتخاذ روش‌های معاصر در زمینه‌هایی مانند انتشار، چاپ، طراحی، توزیع و تبلیغات کتاب شد. علاوه بر این، فعالیت‌های انتشارات فرانکلین در حوزه چاپ دایره المعارف فارسی، زبان فارسی را غنی‌تر کرد و آن را با نیازهای معاصر و پیشرفت‌های فناوری سازگارتر کرد.

واژه‌های راهنمایی: آرشیو، خردتاریخ، فعالیت‌های انتشارات فرانکلین، مطالعات ترجمه

۱. این مقاله در تاریخ ۱۴۰۲/۱۲/۱۶ دریافت شد و در تاریخ ۱۴۰۳/۰۳/۲۲ به تصویب رسید.

۲. استاد، گروه مترجمی زبان انگلیسی، دانشکده ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران؛ پست الکترونیک: farzaneh.farahzad@gmail.com

۳. نویسنده مسئول: دکتری مطالعات ترجمه، گروه مترجمی زبان انگلیسی، دانشکده ادبیات فارسی و زبان‌های خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران؛ پست الکترونیک: sanjarani.abolfazl@gmail.com

مقدمه

رشته تاریخ معمولاً به عنوان فرآیند تجزیه و تحلیل، تفسیر رویدادها و پدیده‌های گذشته از دریچه نگاه مورخ حرفه‌ای شناخته می‌شود. طبق نظر پادمانابهان، تاریخ رشته‌ای دانشگاهی است که شامل بررسی سیستماتیک و عینی رویدادهای گذشته، بدون درج سوگیری‌های شخصی یا تفسیرهای ذهنی است (پادمانابهان، ۱۴۰۲).

در طی سی سال گذشته، صاحب‌نظران تمرکز ویژه و فزاینده‌ای بر تاریخ ترجمه در رشته‌های مطالعات ترجمه، ادبیات تطبیقی و مطالعات پسااستعماری داشته‌اند. تعداد زیادی از صاحب‌نظران در رشته مطالعات ترجمه مانند پیم (۱۹۹۸)، لمبرت (۱۹۹۳)، باستین و بندیا (۲۰۰۶) و اوسولیوان (۲۰۱۲) از شناخته‌شدن مطالعات تاریخی به عنوان زیرمجموعه رشته مطالعات ترجمه حمایت کرده‌اند. پیم (۲۰۱۴) تاریخ ترجمه را این‌گونه تعریف می‌کند: «مجموعه‌ای از گفتمان‌ها برای پیش‌بینی تغییراتی است که در زمینه ترجمه رخداده یا به‌طور فعال از آن جلوگیری شده است. حوزه آن شامل کنش‌ها و عواملی است که منجر به ترجمه (یا غیرترجمه)، تأثیرات ترجمه‌ها (یا غیرترجمه‌ها)، نظریه‌های مربوط به ترجمه می‌شود.

خردتاریخ، در رویکرد اول، بررسی تاریخی فشرده یک شی کوچک‌تر نسبتاً مشخص، اغلب یک رویداد واحد، یا «یک جامعه روستایی، گروهی از خانواده‌ها، حتی فردی مشخص» است (گینزبورگ و پونی ۱۹۹۱: ۳). خردتاریخ با تمرکز بر موارد، افراد و موقعیت‌های خاص، مطالعه تاریخی عمیق موضوعی را امکان‌پذیر می‌سازد و تصویری کاملاً متفاوت از گذشته ارائه می‌دهد (گینزبورگ و پونی ۱۹۹۱: ۳). کوهن (۲۰۱۹) پیشنهاد کرد که افراد در کار خود فقط درگیر عمل خردتاریخ می‌شوند یا رویکردی خردتاریخی را اتخاذ می‌کنند.

صنعت نشر و تولید کتاب در ایران سابقه‌ای طولانی دارد که بخشی از آن به انتشارات فرانکلین وابسته است که در چند دهه قبل از انقلاب اسلامی از حمایت آمریکا برخوردار بود.

انتشارات فرانکلین یک موسسه خصوصی بود که در ارتباط با دانشگاه‌ها، بنیادها، سازمان‌های دولتی، موسسات تحقیقاتی و گروه‌های فرهنگی مختلف فعالیت می‌کرد. بررسی فعالیت‌های انتشارات فرانکلین در ایران فهم ما را از نقش انتشارات در معرفی و توزیع ادبیات آمریکایی و تاثیرات آن بر ترجمه و صنعت نشر و سرمایه‌های فرهنگی ما افزایش می‌دهد. اهمیت مقاله حاضر نیز در این است که اطلاعات اندکی درباره جنبه‌های متفاوت انتشارات فرانکلین در ایران وجود دارد. مقاله حاضر بخشی از تاریخ کمتر شناخته شده ترجمه در ایران معاصر را روشن می‌سازد. با مروری بر پژوهش‌های انجام شده در زمینه مطالعات ترجمه، متوجه می‌شویم که توجه پژوهشی اندکی به مطالعه انتشارات فرانکلین در ایران با استفاده از منابع اولیه از آرشیوهای مختلف اختصاص یافته است. بنابراین، با بررسی کامل آرشیوهای مربوط به انتشارات فرانکلین می‌توانیم جنبه‌های مختلف پنهان و بررسی نشده کار انتشارات فرانکلین را آشکار کنیم و تصویر بهتری از انتشارات فرانکلین در طول ۲۴ سال فعالیت آن ایجاد کنیم. هدف این مطالعه نشان دادن تصویری دقیق از فعالیت‌های انتشارات فرانکلین در ایران است. سوال تحقیق ما این است که علاوه بر فعالیت‌های ترجمه‌ای، انتشارات فرانکلین در چه فعالیت‌های دیگری در ایران نقش داشته است؟

پیشینه تحقیق

انتشارات فرانکلین درنتیجه قطعنامه ایجاد شده در جریان مذاکرات بین کمیته روابط بین‌الملل انجمن کتابخانه‌های آمریکا و کمیته تجارت خارجی شورای ناشران کتاب آمریکا شکل گرفت. طی جلسه‌ای که در سال ۱۹۵۱ در غرفه ویتال کتابخانه برگزار شد، ورنر کلاب که به عنوان دستیار کتابدار کنگره خدمت می‌کرد، پیشنهاد اولیه برای ایجاد سازمان غیرانتفاعی را ارائه کرد که درنهایت به برنامه کتاب فرانکلین تبدیل شد (اسمیت، ۱۹۶۳).

با ظهور ایدئولوژی‌های رقیب مانند فاشیسم، کمونیسم نیاز مبرم به انجام فعالیت‌های تبلیغاتی و فرهنگی و اطلاعاتی توسط دولت ایالات متحده با همکاری سازمان‌های غیردولتی و صنایع افزایش یافت. این موضوع به بخش صنعت کتاب فرستی داد تا تولید کتاب خود را برای مصرف در داخل و خارج از کشور افزایش دهد. اهمیت تلاش برای چاپ کتاب توسط دولت ایالات متحده قبل از شرکت در جنگ جهانی دوم شناخته شده بود. به عنوان مثال، انجمن کتابخانه‌های آمریکا در سال‌های ۱۹۳۸ و ۱۹۳۹ برای عرضه کتاب‌ها به کتابخانه‌های چینی که در طی یورش ژاپن آسیب‌دیده بودند، کارزاری را برگزار کرد. دولت همچنین دفتر هماهنگ کننده امور بین‌آمریکایی (CIAA) را برای ارتقای روابط فرهنگی و تجاری با آمریکای لاتین به منظور تشویق سرمایه‌گذاری شرکت‌های آمریکایی در این «بازار وسیع توسعه‌نیافته» تأسیس کرد (آردنوت، ۲۰۰۵: ۸۳). انتشار و ترجمه کتاب‌های آمریکایی از جمله کارهای دفتر هماهنگ کننده امور بین‌آمریکایی بود (اسیری، ۲۰۲۱: ۵).

دو سازمان دولتی برای مشارکت در مکانیسم تبلیغاتی و دیپلماسی فرهنگی در طول جنگ جهانی دوم ایجاد شدند: دفتر اطلاعات جنگ (OWI) و دفتر خدمات استراتژیک (OSS). کتابخانه‌های ایالات متحده که در سال ۱۹۴۸ در خاورمیانه و سایر قاره‌ها تأسیس شدند، بعدها راه را برای تأسیس سایر کتابخانه‌های اطلاعاتی جهانی هموار کردند (آردنوت، ۲۰۰۵: ۸۹).

برنامه کتاب فرانکلین کار ترجمه و انتشار کتاب‌های آمریکایی برای توزیع در خارج از کشور آمریکا را بر عهده داشت، به همین دلیل سیاست‌های برنامه کتاب فرانکلین، به عنوان الگو و نمونه‌ای برای برنامه‌های ترجمة پس از جنگ تعیین شد. به عنوان مثال، حق ترجمة کتاب‌های زبان اصلی باید از ناشران آمریکایی با قیمت مناسب خریداری می‌شد و کتاب‌های ترجمه شده باید به خوانندگان بالقوه با قیمت‌های تخفیفی فروخته می‌شد، اما به صورت رایگان در دسترس افراد قرار نمی‌گرفت (هنچ، ۲۰۱۰، همان‌طور که در اسیری، ۲۰۲۱: ۶ نقل شده است).

به گفته لاغوسن (۲۰۱۷)، هدف فرانکلین ارائه تصویری منحصر به فرد از کشور آمریکا بود، تصویری که بر بهترین ویژگی‌های آن و آنچه که برای ارائه به جهان داشت، تأکید می‌کرد. بنابراین، مؤسسه فرانکلین ترجمه ادبیات جدی و غیرداستانی را بر ادبیات داستانی عامه‌پسند در اولویت قرارداد. ویلسون (۱۹۶۳: ۳) اظهار می‌دارد که یکی از اهداف این مؤسسه این بود که «تصویر کتاب را به جای تصویر ماشینی بی‌روح که دشمنان ما سعی کرده‌اند به ما الصاق کنند» جایگزین کند.

طبق گفته لاغوسن (۲۰۱۷)، فرانکلین از حمایت مالی مستمر آژانس اطلاعات ایالات متحده آمریکا برخوردار بود که ممکن است برخی از آن‌ها از سازمان سیا سرچشمه گرفته باشند. فرانکلین از بنیاد فورد که توسط سازمان سیا ترتیب داده شده بود، پول دریافت کرد. به گفته ساندرز (۲۰۰۱: ۳)، شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد اسناد رسمی مربوط به جنگ سرد فرهنگی به طور سیستماتیک در ک نیت‌های خیرخواهانه سازمان سیا را کاهش می‌دهد. نهادهایی که از سازمان سیا حمایت مالی دریافت می‌کردند، ملزم به انجام تلاش همه‌جانبه‌ای برای تأثیرگذاری بر افکار عمومی بودند که معمولاً به عنوان کمپین تبلیغاتی از آن یاد می‌شود.

مطالعه لاغوسن (۲۰۱۷) به بررسی نقش ادبیات در دیپلماسی فرهنگی و تلاش‌های نوسازی ایالات متحده می‌پردازد. علاوه بر این، حمایت ناشران آمریکایی در دستیابی به اهداف جنگ سرد فرهنگی کشور را بررسی می‌کند و همزمان تلاش می‌کند تا بازاری تازه برای تولیدات ادبی آن‌ها در سطح ملی و بین‌المللی ایجاد کند. بر اساس تحلیل لاغوسن (۲۰۱۷)، فرانکلین به عنوان نمونه قابل توجه‌ای از ابتکارات کتاب آمریکایی عمل می‌کند و بر نقش اساسی این برنامه در آنچه که او به عنوان «امپراتوری کتاب جنگ سرد آمریکا» می‌نامد، تأکید می‌کند (۲).

آرایی مطالعه‌ای بر روی برنامه کتاب فرانکلین در مصر انجام داد که ساخت تصویر از دولت ایالات متحده از طریق ترجمه کتاب‌های آن‌ها به زبان عربی را تجزیه و تحلیل کرد.

ایالات متحده آمریکا تلاش کرد به برداشت‌های نامطلوب از تصویر خودش که شامل ادعاهای امپریالیسمی و ماتریالیسمی بود و توسط جناح‌های مختلف مانند کمونیست‌ها، ملی‌گرایان عرب و روشنفکران چپ و اسلامی منتشر می‌شد، رسیدگی کند. رمان‌های ترجمه شده بر اصولی مانند معاصر بودن، برابری طلبی، احترام به ایمان و آداب و رسوم اسلامی و همچنین الگوی رشد محور تاکید داشتند (آربای، ۲۰۱۹). کتاب‌های حاوی ارزش‌های ایدولوژیکی، ضد اندیشه کمونیستی، ایده‌ها و ایده‌آل‌های آمریکایی درباره دموکراسی، شیوه‌های زندگی، آموزش و برابری اجتماعی و کتاب‌هایی که نشانده‌نده علاقه آمریکایی‌ها به حوزه فرهنگ سایر کشورها بودند را برای ترجمه انتخاب می‌کردند (فرحزاد و سنجرانی، ۲۰۲۳).

روش‌شناسی

خرdTاریخ، روش نیست. در عوض، رویکردی به پژوهش تاریخی است. روش‌های آرشیوی در مرکز این رویکرد قرار دارند که شامل بررسی بایگانی‌ها می‌شود. «بایگانی‌ها محصول فرآیندی هستند که تعداد معینی از اسناد را به مواردی تبدیل می‌کند که ارزش نگهداری و حفظ در مکان عمومی را دارند، جایی که می‌توان به آن‌ها طبق رویه‌ها و مقررات از پیش تعیین شده مراجعه کرد» (ممبی، ۲۰۰۲، همان‌طور که در بوث، ۲۰۰۷: ۸۷ نقل شده است). در پژوهش حاضر، آرشیو سازمان اسناد ملی ایران، مدیریت مرکز اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی، آرشیو دانشگاه پرینستون، مؤسسه علمی فرهنگی و کتابخانه کنگره آمریکا برای یافتن منابع اولیه تاحدامکان در مورد انتشارات فرانکلین مورد بررسی قرار گرفتند. منبع اولیه «مواردی است که حاوی گزارش‌های دست‌اول از رویدادها است که همزمان با آن رویدادها ایجاد شده یا بعداً توسط یک شاهد عینی به یاد می‌آید» (پیرس- مؤسس ۲۰۰۵: ۳۰۹، همان‌طور که در عاطف‌مهر و فرhzad، ۲۰۲۱: ۵ نقل شده است). در این پژوهش، گزارش‌های سالانه فرانکلین، مکاتبات انتشارات فرانکلین با سازمان‌های وابسته، خاطرات، یادداشت‌های دست‌نویس مترجمان، و یادداشت‌های دست‌نویس

ویراستاران به عنوان منابع اولیه مورد استفاده قرار گرفتند. کتاب‌ها و اسناد مربوط به انتشارات فرانکلین و مترجمان و ویراستاران آن نیز به دقت موردنبررسی قرار گرفت.

انتشارات فرانکلین در ایران

پس از افتتاح اولین شعبه در قاهره، به گفته لاغوسن (۲۰۱۷) فشارهایی از سوی وزارت امور خارجه برای راه اندازی شعبه‌ای در ایران وارد شد که اسمیت در ابتدا با آن مخالفت کرد اما بعدها با آن موافقت نمود. در سال‌های ۱۹۵۴ و ۱۹۵۵ دفاتری در تهران، پاکستان غربی، جاکارتا، اندونزی، داکا و پاکستان شرقی تأسیس شد. دفاتر کوچک‌تری نیز در تبریز، بیروت، لبنان، ۱۹۵۹؛ و مالایا، در سال ۱۹۶۰ تأسیس شد. برنامه‌های ترجمه فعال و ویژه‌ای به زبان‌های فارسی، اردو، بهاسای اندونزی و عربی وجود داشت. علاوه بر شهرهایی که دفاتر عملیاتی در آن‌ها وجود داشتند، شهرهای دیگر برای چاپ کتب، اصفهان در ایران، کراچی، سیالکوت و میمرسینگ در پاکستان و بندونی در اندونزی بوده‌اند. مجموع جمعیت کشورهایی که کتاب‌های انتشارات فرانکلین در آن زمان توزیع می‌شد ۳۰۰ میلیون نفر بود. انتشارات فرانکلین در مدت ۲۲ سال فعالیت در ایران ۷۹۰ عنوان ترجمه شده و ۶۰ عنوان فارسی چاپ کرد (فرحزاد و سنجرانی، ۲۰۲۳).

تاریخ تأسیس دفاتر عملیاتی آن‌ها برای زبان‌های مختلف به شرح زیر بود:

جدول ۱. سال تأسیس شعب وابسته به انتشارات فرانکلین در کشورهای مختلف

شهرها و تاریخ			زبان
بغداد ۱۹۵۷	بیروت ۱۹۵۷	قاهره ۱۹۵۳	عربی
	تبریز ۱۹۵۹	تهران ۱۹۵۴	فارسی
	کوالالمبور ۱۹۵۹	جاکارتا ۱۹۵۵	اندونزیایی
	lahor ۱۹۵۴		اردو

بنگالی	دaka ۱۹۵۵
--------	-----------

حرکت از برنامه‌های ترجمه به سمت پژوهه‌های آموزشی

به غیر از برنامه‌های منظم ترجمه، شعبه تهران از پژوهه‌های ویژه دیگری نیز پشتیبانی می‌کرد. تولید دایره‌المعارف فارسی که در سال ۱۹۵۶ آغاز شد و تأسیس چاپخانه افست در سال ۱۹۵۸ از جمله این موارد بود. این چاپخانه در آن زمان بزرگ‌ترین چاپخانه خاورمیانه بود. علاوه بر این، شعبه تهران از سال ۱۹۶۰ به بعد از شرکت کتاب‌های جیبی حمایت مالی کرد. شرکت کتاب‌های جیبی در انتشار کتاب‌هایی با اندازه‌های فشرده و قیمت مناسب تخصص داشت. به گفته اسمیت (۲۰۰۰) شرکت مذکور قفسه‌های کتابی تولید کرد که برای استفاده در مکان‌های غیرستنی مانند سوپرمارکت‌ها به بازار عرضه می‌شدند. در سال ۱۹۶۳ شعبه تهران، تنظیم و نظارت بر مشارکت مدیران مؤسسات انتشاراتی مختلف در کارگاه‌های آموزشی برگزارشده در آمریکا، انگلستان و فرانسه را بر عهده گرفت. علاوه بر این، برای راهاندازی شرکت کاغذ پارس که در سال ۱۹۶۸ شروع به کار کرد، کمک‌های مالی و راهنمایی‌های کارشناسی ارائه کردند (علی‌نژاد، ۱۳۹۷: ۲۱۲).

فرانکلین علاوه بر ترجمه و انتشار کتاب‌های آمریکایی، پژوهه‌های ویژه‌ای را نیز در ایران انجام داده است:

۱. دایره‌المعارف فارسی

۲. مجلات پیک

۳. توزیع انبوہ کتاب در ایران (پژوهه جیبی)

دایرۀ المعارف فارسی

یکی از ابتکارات انجام شده توسط انتشارات فرانکلین شامل ترجمه-اقتباس از دایرۀ المعارف کلمبیا-وایکینگ به زبان‌هایی بود که با دفاتر منطقه‌ای آن مطابقت داشت. دایرۀ المعارف‌هایی که توسط انتشارات فرانکلین حمایت می‌شد از پنج جلد مجزا تشکیل شده بود که هر جلد به زبان‌های متفاوتی مانند فارسی، عربی، اردو، بنگالی و اندونزیایی نوشته شده بود. شروع ابتکار دایرۀ المعارف فارسی به سال ۱۹۵۶ بر می‌گردد. بر اساس برآورد صنعتی‌زاده، هزینه پیش‌بینی شده برای این اقدام بیش از ۳۰۰ هزار دلار بود. صنعتی‌زاده توسط ستاد انتشارات فرانکلین مأمور شد تا در مرور این پژوهه با سازمان‌های بشردوستانه، مانند بنیاد فورد، واقع در ایالات متحده، گفتگوهایی را آغاز کند. صنعتی‌زاده با حضور هیئت مدیره واحد فوق تشکیل جلسه داد. نماینده‌ای از بخش خاورمیانه بنیاد فورد، واقع در بیروت، برای بررسی پژوهه پیشنهادی به تهران اعزام شد. متعاقباً توافقی حاصل شد که بر اساس آن بنیاد ۱۵۰۰۰ دلار از هزینه‌های انتشار را پوشش می‌دهد، مشروط بر اینکه نیمی از هزینه‌های باقی‌مانده به‌عهده طرف ایرانی باشد. صنعتی‌زاده در ابتدا با شرکت‌های خصوصی در ایران وارد مذاکره شد، اما تلاش‌های او بی‌نتیجه ماند. متعاقباً این پژوهه به اشرف پهلوی، ارائه شد و او با کمال میل پذیرفت که شخصاً هزینه‌های باقی‌مانده را تأمین کند (علی‌نژاد، ۱۳۹۵: ۴۰).

پنج پژوهه دایرۀ المعارف فرانکلین در کشورهای مختلف انجام شد که همگی شامل ترجمه و اقتباس از «دایرۀ المعارف کلمبیا-وایکینگ» بود، که حقوق آن سخاوتمندانه توسط انتشارات واکینگ پرداخت شد و انتشارات دانشگاه کلمبیا برای آنها کمک ویراستاری ارائه نمود. این تلاش که در ابتدا به عنوان وسیله‌ای برای ترجمه دایرۀ المعارف جامع کلمبیا-وایکینگ در نظر گرفته شد، دستخوش تحولی مهم شد و به ایجاد ابتکاری اساسی و مستقل انجامید. ترجمه فارسی دایرۀ المuarف دارای مقدار قابل توجهی از مطالب نوین است که ۴۰ درصد از محتوای کلی را تشکیل می‌دهد که معادل ۹۰۰۰ مقاله بدیع است. علاوه بر این، در مجموع ۱۲۰۰۰ مقاله

دستخوش تغییرات اساسی شدند. پروژه مذکور توسط غلامحسین مصاحب به مدت ده سال از سال ۱۹۵۶ تا ۱۹۶۶ انجام شد (فیلسترپ، ۱۹۷۶).

جلد اولیه دایرةالمعارف فارسی توسط شرکت کتاب‌های جیبی در سال ۱۹۶۶ منتشر شد. دایرةالمعارف فارسی از سه جلد به ابعاد 21×31 سانتی‌متر تشکیل شده و در طرحی سه ستونی ارائه شده است که الگوی دایرةالمعارف کلمبیا-وایکینگ را تقلید می‌کند. تأخیر در انتشار جلد دوم دایرةالمعارف فارسی به دلیل انتقال مدیریت واحد تهران از صنعتی‌زاده به علی‌اصغر مهاجر که مصادف با خروج مصاحب بود که به مدت یک دهه سردبیری را بر عهده داشت، رخ داد. رضا اقصی نقش جانشین مصاحب را بر عهده گرفت. جلد دوم اثر مذکور متعاقباً توسط انتشارات امیرکبیر با مهر شرکت کتاب‌های جیبی در سال ۱۳۶۶ به چاپ رسید. انتشار جلد سوم علی‌رغم اینکه در مراحل پایانی بود، به دلیل انقلاب ۱۳۵۷ به سال ۱۳۶۹ به تعویق افتاد (عاشوری، ۱۳۷۳).

به گفته یادگار (۱۳۵۷)، کارشناسان مجری که مسئولیت ترجمه و تدوین مقالات را بر عهده داشتند، به شرح زیر بودند:

۱. محمد پروین گنابادی

۲. مهدی بیانی

۳. محمد معین

۴. عبدالحسین زرین کوب

۵. محمد جعفر محجوب

۶. رضا اقصی

۷. احمد آرام

دکتر راسخ (به نقل از یادگار، ۱۳۵۷: ۲۵) نیز انتشار دایرةالمعارف فارسی را یکی از مهم‌ترین رویدادهای تاریخ تحول علمی و ادبی جامعه ایران اعلام کرد. وجه مهم این کار روش مصاحب بود. دایرةالمعارف فارسی خیلی بهتر از دایرةالمعارف خارجی بود.

مجلات پیک

مرکز انتشارات آموزشی (EPC) توسط دفتر فرانکلین و با همکاری وزارت آموزش و پژوهش باهدف تولید منابع آموزشی برای مؤسسات دانشگاهی تأسیس شد (فیلسترپ، ۱۹۷۶: ۴۴۱). مدیریت آن با ایرج جهانشاهی بود. این مؤسسه در طول سال تحصیلی مجموعاً شش نشریه را بهصورت دو هفتاهی توزیع کرد. پنج مورد از این انتشارات برای دانشآموزان دبستانی و متوسطه درنظر گرفته شده بود، درحالی که ششمین بهطور خاص برای معلمان و والدین طراحی شده بود. علاوه بر این، آنها درمجموع ۱۴ کتاب درسی ادبی و هفت کتاب خواندنی مکمل را باهدف کودکان تهیه و منتشر کردند. این مجلات توسط گروهی متشكل از دانشآموزان، مریبان و سرپرستان با هزینه‌ای مقرر و بهصرفه خریداری شد. به گفته فیلسترپ (۱۹۷۶)، تیراز مجله پیک از مرز ۲۰ میلیون گذشت. مواد آموزشی متناسب با سطوح کلاس خاص برای کودکان توسط مرکز انتشارات آموزشی مورد آزمایش قرار گرفت. آنها درمورد کنترل واژگان تصمیم می‌گرفتند. در تولید مجله جدید، نویسنده‌گان واژگان خود را محدود به واژگانی می‌کنند که در کتاب‌های درسی در سطحی متناسب یافت می‌شوند. علاوه بر این، واژه‌نامه مجله از حداقل ۵۰ اصطلاح جدید فراتر نمی‌رفت. اهمیت این امر در این است که هدف اولیه مجله پیک یکپارچه‌سازی و تقویت حضور خود در مناطقی بود که زبان موربدیت، زبان مادری نیست.

در سال ۱۹۵۴، با تأمین مالی از صندوق مشترک ایران و ایالات متحده (صندوق مشترک ایران و امریکا) که تحت برنامه نقطه چهار اداره می‌شد، وزارت آموزش و پژوهش ایران شروع به تولید مطالب خواندنی برای مدارس کرد. چهار جلد کتاب خواندنی‌ها و سرگرمی‌ها بین سال‌های

و ۱۹۵۷ و ۱۹۵۶ به سردبیری زبان‌شناس و مورخ برگسته احسان یار شاطر (۱۹۲۰-۱۹۱۸) به طور ویژه برای کودکان کلاس‌های چهارم، پنجم و ششم منتشر شد (ایلر، ۱۹۹۱).

به گزارش آذرنگ (۱۳۹۴: ۶۲۳)، جدای از طراحی و محتوای این مجله، زبان مورد استفاده در توزیع و بهبود زبان فارسی در بین معلمان و دانشآموزان ایران مؤثر بوده است. برخی از نویسندهای آن، مترجمان، ویراستاران و معلمان مجبوب، مسئولیت مجله پیک را بر عهده داشتند و افرادی مانند گلی امامی، احمد گلشیری، حسن مرندی، محمود کیانوش، داود نوابی و هرمز وحید جزو این گروه بودند. بعد از انقلاب اسلامی این مجله با مجله رشد جایگزین شد.

مجله پیک انتشارات فرانکلین برای دانشآموزان به قدری درخشنان بود که دو مشاور مصری و یک مستشار آمریکایی برای مشاهده و مطالعه عملیات پیک به عنوان بخشی از آماده‌سازی آن‌ها برای راهاندازی مجله مدرسه در قاهره، سفرهای آموزشی به ایران داشتند. احتمالاً خلاقانه‌ترین و موفق‌ترین پروژه در هر جای دنیا توسعه مجله پیک در ایران بوده است. با همکاری وزارت آموزش و پرورش، انتشارات فرانکلین پنج سطح مختلف مجلات کودکان، از مهد کودک، کلاس اول تا دبیرستان را ایجاد کرد. مجله دیگری برای معلمان و والدین منتشر شد. تحقیقات نشان داد که هر مجله خریداری شده توسط یک دانشآموز، به طور میانگین توسط چهار نفر دیگر خوانده می‌شد (گزارش سالانه رئیس فرانکلین، ۱۹۶۵).

توزیع انبوه کتاب در ایران (پروژه جیبی)

شرکت کتاب‌های جیبی به سرپرستی داریوش همایون، روزنامه‌نگار و روشنفکری که بعدها در سال ۱۳۵۶ وزیر اطلاعات و جهانگردی ایران بود، توسط شعبه تهران در سال ۱۳۴۹ تأسیس شد. در سال ۱۳۴۰ مجید روشنگر که روزنامه‌نگار و سردبیر بود جانشین همایون صنعتی‌زاده شد. به گفته صنعتی‌زاده (در گفت‌و‌گو با علی‌نژاد) هدف اولیه شرکت کتاب‌های جیبی استفاده از کاغذهایی بود که معمولاً در حین تولید کتاب دور ریخته می‌شود تا کتاب‌های مقرن به صرفه با

اندازه فشرده تولید کند. این حجم خاص از کتاب‌ها در آن دوره در بازار کتاب ایران رواج نداشت. ایده پیشنهادی شامل کاهش هزینه کتاب به نرخ قابل مقایسه با بلیت سینما می‌شد، به ویژه برای کتاب‌هایی با تعداد صفحات کمتر از ۳۰۰ صفحه این نرخ به ۲۰ ریال و برای کتاب‌هایی با تعداد صفحات بیش از ۳۰۰ صفحه به ۳۰ ریال می‌رسید (علی‌نژاد، ۱۳۹۵).

از دیدگاه انتشارات فرانکلین، هدف شرکت کتاب‌های جیبی ایجاد شبکه توزیع سراسری مشابه با جلد‌های کاغذی بازار انبوه در ایالات متحده بود که به‌طور مشخص در صنعت نشر ایران وجود نداشت. فروش و توزیع کتاب در کشور عمدتاً در تهران مرکز بود و اثربخشی محدودی در انتشار کتاب‌ها از شهرهای دیگر به سایر مناطق کشور داشت. کتاب‌هایی که در تهران منتشر می‌شد، در سراسر کشور انتشار پیدا نمی‌کرد. انتشارات فرانکلین باهدف دسترسی به کتاب‌ها برای افرادی که با روش‌های متعارف کتاب‌فروشی در دسترس نبودند، حمایت مالی را به شرکت کتاب‌های جیبی ارائه کرد. این ابتکار همچنین باهدف ارائه قیمت‌های مقرر به صرفه به خوانندگان بود (اسمیت، ۲۰۰۰).

برخلاف رویکرد اولیه و معمول انتشارات فرانکلین، شعبه تهران به‌طور مستقل به عنوان ناشر در این پژوهه خاص عمل کرد. این شعبه با ناشران محلی مذاکره کرد تا حق تجدید چاپ کتاب‌هایی را که قبلاً منتشر شده بود، در قالب جیبی جدید به دست آورد. شعبه تهران حق امتیازی به ناشر پرداخت و عنوان خاصی را در تیراز بالا منتشر کرد که دو تا سه برابر بیشتر از حد معمول بود. علاوه بر این، آن‌ها از مکان‌های بدیع از جمله سوپرمارکت‌ها، ایستگاه‌های اتوبوس، بازارهای مواد غذایی، و دوچرخه‌فروشی‌ها برای ارائه کتاب استفاده کردند. شرکت کتاب‌های جیبی صدها کتاب را در سایز جیبی منتشر کرد که هر کدام در تیرازهای پنج تا ده‌هزار نسخه بودند. شرکت کتاب‌های جیبی نیز چندین کتاب‌فروشی در تهران افتتاح کرد (علی‌نژاد، ۱۳۹۵). با این وجود، رونق مالی اولیه ابتکار کتاب جیبی به سرعت متوقف شد. با این حال، سازمان همچنان بر وابستگی خود به

افراد وابسته به دفتر تحریریه واحد تهران از جمله جهانگیر افکاری، احمد سمیعی گیلانی، ناصر پاکدامن و حمید عنایت پافشاری کرد. به گفته روشنگر، مدیر شرکت کتاب‌های جیبی در سال ۱۳۴۰، شعبه تهران محدود به ترجمه کتاب‌های آمریکایی بود، در حالی که خود شرکت کتاب‌های جیبی با چنین محدودیتی مواجه نبود. درنتیجه، شرکت این آزادی را داشت که ترجمه‌هایی را از زبان‌های مختلف دیگر از جمله آلمانی، فرانسوی، انگلیسی و عربی منتشر کند (۲۰۱۰).

نتیجه‌گیری

به‌طور خلاصه، انتشارات فرانکلین در ابتدا توسط دولت آمریکا سازماندهی و حمایت مالی شد. متعاقباً، به یک‌نهاد غیرانتفاعی مستقل تبدیل شد که توسط ناشران و کتابداران آمریکایی که مستقل از وابستگی‌های دولتی کار می‌کردند، مدیریت می‌شد. انتقال وضعیت سازمانی انتشارات فرانکلین، از دولتی به غیردولتی، به منظور حفظ اعتبار آن در میان مردم محلی در کشورهایی که برنامه کتاب فرانکلین در آنجا اجرا می‌شد، انجام گرفت. هدف اصلی این برنامه مبارزه و مقابله با نفوذ ایدئولوژیک اتحاد جماهیر شوروی بود که به‌طور برجسته‌ای از طریق اشکال مختلف ادبیات و مطالب نوشتاری بیان می‌شد.

هدف این برنامه دستیابی به دو هدف اصلی بود: اول، نشاندادن برتری غرب و آمریکا به‌ویژه با برجسته کردن پیشرفت‌های آنها در فناوری و سایر حوزه‌های علمی. و ثانیاً، آشنا ساختن مردم بومی با مفاهیم فلسفی و خلاقانه غربی، مانند دموکراسی و نظریه‌های سیاسی و اجتماعی مدرن، با این هدف که آنها را قادر سازد تا این اندیشه‌ها بهره ببرند و فعالیت‌های آموزشی خود را ارتقاء بخشنند، کتابخانه ایجاد کنند، و سیستم‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود را پیش ببرند.

فرانکلین با این فرض عمل کرد که ارائه مخفیانه برنامه‌هایش برای پنهان کردن تمایلاتش به مداخله فرهنگی در طول جنگ سرد ضروری است. رژیم پهلوی برای کنترل بیشتر روی

کتاب‌های چاپ شده از ساواک درخواست کرد که روی ادبیات و کتاب‌های روسی حساس‌تر باشند و به همین دلیل بسیاری از کتاب‌ها سانسور شدند یا اجازه انتشار نیافتد. این سیاست‌های کنترلی باعث کاهش قابل‌ملاحظه نرخ انتشار کتاب شد (دلزنده‌روی و همکاران، ۲۰۱۹). اما در عوض انتشارات فرانکلین جهت ترجمه و چاپ ادبیات و متون علمی امریکایی از حمایت خانواده سلطنتی برخوردار بود. هدف این سیاست نشان‌دادن انسان‌دوستی، دموکراسی و آزادی غربی بود که در ایدئولوژی و تفکر اتحاد جماهیر شوروی فقدان تلقی می‌شد. این امر از طریق مشارکت افراد محلی در سیاست‌های انتخاب ترجمه و تحقق درخواست‌های آموزشی آنها حاصل شد. تهیه کتابهای درسی درخواستی و کمک در برنامه‌ریزی برنامه، مشاوره و آموزش، به ویژه در مواردی که کمبود افراد واجد شرایط و متخصص از ایران وجود داشت، ارائه شد.

استفاده از لفاظی بشردوستانه و مأموریت‌محور، در پیوند با احساسات میهن‌پرستی و تجاری‌سازی، نقشی محوری در توانمند ساختن انتشارات فرانکلین برای ایجاد حضوری قوی در کشورهای در حال توسعه، با تأکید خاص بر ایران، در طی ۲۶ سال ایفا کرد. با این وجود، فرانکلین در دستیابی به اهداف فرهنگی تعیین‌شده توسط دولت ایالات‌متحده در طول جنگ سرد فرهنگی با مشکلاتی مواجه شد. بیات (۱۹۹۵) انتقال مدیریت از صنعتی‌زاده به مهاجر را یکی از عوامل مهم در تحلیل رفتن کارآمدی شعبه تهران می‌دانست. دوران مدیریت صنعتی زاده، دوران اوج فعالیت‌های انتشارات فرانکلین در ایران به واسطه روابط محکمی که صنعتی‌زاده با خانواده سلطنتی و شخصیت‌های مهم مانند سید حسن تقی‌زاده داشت، بود. علاوه بر این، برای انطباق با چشم‌انداز سیاسی در حال تحول تلاش کرد و نتوانست پشتوانه مالی لازم برای اجرای پژوهش‌های خودش را تامین کند. درنتیجه فرانکلین در نهایت در سال ۱۹۷۸ فعالیت‌های خود را در ایران متوقف کرد.

منابع

Alinezhad, S. (2016). Az Franklin ta Lalehzar. {From Franklin to Lalehzar}. Qoqnoos Publication.

- Alinezhad, S. (2019). *Az Franklin ta Lalehzar*. {From Franklin to Lalehzar} (5th ed.). Qoqnoos Publication.
- Arrabai, A. M. (2019). The Franklin books program: Translation and image-building in the Cold War (Published PhD Dissertation). Kent State University.
- Arndt, T.R. (2005). The first resort of kings: American cultural diplomacy in the twentieth century. Potomac Books.
- Ashuri, D. (1994). *Dāyerat al-ma'āref-e Fārsī*. Encyclopaedia Iranica, retrieved from: www.iranicaonline.org/articles/dayerat-al-maaref-e-farsi (accessed on January 10, 2020).
- Asiri, A.M. (2021). The Franklin book program: Translation and the projection of the American soft power in the Cold War. (Unpublished doctoral Dissertation). Binghamton University.
- Atefmehr, Z., & Farahzad, F. (2021). Microhistorical research in translator studies: an archival methodology, *The Translator*, 28(3), 251–262. <https://doi.org/10.1080/13556509.2021.1944022>
- Azarang, A. (2017). *Tarikh va tahavol nashr* {History of publication development}, Khaneh Ketab Publication.
- Bastin, G. L., & Bandia, P. F. (2006). Charting the future of translation history. University of Ottawa Press.
- Bayat, K. (1995). *Tajruba firānklīn*. Guftugū, 7, 57–64.
- Cohen, T. V. (2019). Roman tales: A reader's guide to the art of microhistory. Routledge.
- Delzendehrooy, S., Khazaee Farid, A., Khoshsaligheh, M. (2019). Despotism and translation in Iran: The case of Naseri house of translation as the first state translation institution", inTRALinea, 21. <https://www.intralinea.org/archive/article/2367>
- Elr (1991). Children vii. Children's literature. In Encyclopaedia Iranica. Retrieved from: www.iranicaonline.org/articles/children-vii (accessed on January 10, 2020).
- Farahzad, F., & Sanjarani, A. (2023). Book publication and translation policy making in Iran: The role of Franklin Publishing House. *Iranian Journal of Translation Studies*, 21(82), 23–41. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.17350212.1402.21.2.5.3>
- Filstrup, J. M. (1976). Franklin book programs/Tehran. *International Library Review*, 8(4), 431–450. [https://doi.org/10.1016/0020-7837\(76\)90007-8](https://doi.org/10.1016/0020-7837(76)90007-8)
- Ginzburg, C., Poni, C., & Ferrer, M. (1991). El nombre y el cómo: intercambio desigual y mercado historiográfico. *Historia Social*, 63–70.
- Hench, J. B. (2010). Books as weapons: Propaganda, publishing, and the battle for global markets in the era of World War II. Cornell University Press.
- Lambert, J. (1993). History, historiography and the discipline. A programme. In Y. Gambie, & J. Tommola (Ed.), *Translation and knowledge* (pp. 3–26).

- Laugesen, A. (2017). *Taking books to the world: American publishers and the cultural cold war*. University of Massachusetts Press.
- Mbembe, A. (2002). 'The power of the archive and its limits', In Hamilton, C., Harris, V., Taylor, J., Pickover, M., & Saleh, R. (Eds.), *Refiguring the archive* (pp. 19–26). Kluwer.
- O'Sullivan, C. (2012). Introduction: Rethinking methods in translation history. *Translation Studies*, 5(2), 131–138. <https://doi.org/10.1080/14781700.2012.663594>
- Padmanabhan, R., Chen, K. G., & Gottesman, M. M. (2014). Lost in translation: Regulation of abcg2 expression in human embryonic stem cells. *Journal of Stem Cell Research & Therapy*, 17(4). <https://doi.org/10.4172/2157-7633.1000180>
- Pearce-Moses, R., & Baty, L. A. (2005). A glossary of archival and records terminology. Society of American Archivists. <http://www.archivists.org/glossary/>
- Pym, A. (2014). *Method in translation history*. Routledge.
- Pym, A. (1998). Okay, So how are translation norms negotiated? A question for Gideon Toury and Theo Hermans. *Current Issues in Language & Society*, 5(2), 107–113. <https://doi.org/10.1080/13520529809615507>
- Robbins, J. (2007). Between reproduction and freedom: Morality, value, and radical cultural change. *Ethnos*, 72(3), 293–314. <https://doi.org/10.1080/00141840701576919>
- Roshangar, M. (2010). Khāṭirāt kitābhā-yi jībī. Mihrnāmah, 7. Retrieved from: www.mehrnameh.ir/article/1257/ (accessed on January 10, 2020).
- Saunders, F. S. (2013). *The cultural cold war: The CIA and the world of arts and letters*. New Press.
- Smith, D. (1963). Annual report and summary of operations. 12 October, Box 5, Folder 6. FBPR.
- Smith, D. (1963). Ten years of Franklin Publications. *ALA Bulletin* 57(6). 507–512. <http://www.jstor.org/stable/25696700>
- Smith, D. (1965)."Annual report and summary of operations. 12 October, Box 5, Folder 6. FBPR.
- Smith, D.C. (2000). Franklin book program. In *Encyclopaedia Iranica*. Retrieved from: www.iranicaonline.org/articles/franklin-book-program (accessed on January 10, 2020).
- Wilson, T. (1963). Letter to Curtis Benjamin", FBPR, box 2, folder 9.
- Yadegar, Zh. (1979), *Studying Franklin Publishing House activity* (Published Master Thesis). Tehran University.